

[Tråff.]

rimelig grund til at sende den derhen. For det andet for at der ikke skal indtræffe — skal vi sige nogen misforståelser mellem en eventuel kommission og dette udvalg. Derfor vil jeg bede om støtte til, at man får anbragt denne sag i undervisningsudvalget.

Morten Lange (SF):

Jeg forstod på hr. Bendix, at han ventede ikke nogen rigsretssager i denne anledning — det var da godt. I øvrigt forstod jeg ikke et hak af, hvad vi egentlig skulle med denne kommission, for det er ikke lykkedes mig at fatte noget som helst, den skulle foretage sig, som undervisningsudvalget ikke kunne foretage på bedste vis.

Vi har nu stående udvalg. Det havde man ikke, dengang man skrev grundloven. Da kunne man vel også nok nedsætte et ad hoc-udvalg, hvis man ville. Informationer af den type, som parlamentariske kommissioner skal kunne få fat i, har vi hidtil i undervisningsspørgsmål fået til overflod; jeg ser ikke nogen, der i særlig grad mangler, så jeg synes, forslaget er inderlig overflødigt.

Hr. Tråff mente, at skulle sagen fremmes, så skulle det være igennem undervisningsudvalget. Hvis der overhovedet er mening i forslaget — hvilket man stærkt kan betvivle — så er det vel lige så meget kritisk vendt mod undervisningsudvalget, som i så fald skulle forberede en sag om, at det selv skulle hænges. Dette vil jeg anse for at være en særpræget udvikling i dansk retsliv.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bendix) (KF):

Jeg kan ikke undlade at gøre en ekstra bemærkning til hr. Risgaard Knudsen, som jo var af den opfattelse, at jeg ikke blot var kommet med en påstand, men det var ligefrem en stærk påstand, og det var endog efter hr. Risgaard Knudsens opfattelse en uberettiget påstand. Så kan det bogstavelig talt ikke blive værre, det er jeg fuldt ud på det rene med, når jeg vurderer efter hr. Risgaard Knudsens sædvanlige stemmeføring. Hvad var det egentlig, som var så uberettiget? Ja, det uberettigede var altså, at jeg hævdede, at hr. Risgaard Knudsen gav grundlovens § 51 en for indskrænkende fortolkning. Det fandt hr. Risgaard Knudsen så anledning til at gå op og udbygge nær-

mere i anden omgang ved at sige, at når man så på alle de tidligere lejligheder, hvor der har været tale om at nedsætte en parlamentarisk kommission i detts hus, ja, så var hr. Risgaard Knudsen i den allerbedste overensstemmelse med de fremsatte bemærkninger ved disse tidligere lejligheder. Det finder jeg er et svært konservativt standpunkt, som jeg vil have ondt ved at tilslutte mig, for det er jo ensbetydende med, at muligheden for at lave forandringer, ændringer, nyvurderinger i forbindelse med dette hus' arbejdsform stort set afskæres, og jeg finder mig ikke altid overbevist om, at dette hus udstyrer sig selv med de parlamentariske instrumenter, som dette hus fortjener at have.

Hr. Morten Lange henviser til, at de ønskede undersøgelser særdeles vel kan foregå i undervisningsudvalget. Det kommer de altså til, men det vil nok vise sig, når hr. Morten Lange og jeg mødes ved næste korsvej, at vi da vil få lettere ved at blive enige om, at undervisningsudvalget ikke i alle henseender opfylder de ønsker, vi kunne have.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):

Jeg kan forstå på hr. Bendix' sidste bemærkning, at der nu hos de konservative i modsætning til tidligere er tale om nytænkning.

Nu skal vi, hvis jeg husker rigtigt, ikke længere tilbage end til 1964—65-samlingen, hvor vi også havde et forslag til nedsættelse af en parlamentarisk kommission til behandling her i salen. Det var et forslag, der vedrørte NATO, og husker jeg rigtigt, så var de konservatives ordfører ved den lejlighed det daværende medlem af den konservative gruppe hr. Erik Kragh. Jeg tror, at hr. Bendix skulle slå efter i Folketingstidende vedrørende denne forhandling. Så vil hr. Bendix få bekræftet, hvordan man hidtil fra konservativ side har set på spørgsmålet om nedsættelse af parlamentariske kommissioner i princippet.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Bendix) (KF):

Jeg skal ikke yppe unødigt trætte omkring